

יו"ר אגודת "מכבי" מנדל
סיפורי פוגי

"הכל בגלל הקבוצה. נתתי לה את כולי, וכל הנטל נפל עליי. עד שנפלת".
בפתח-תיקוה מצריכים את חובותיו של הצעיר הפזיז ב־50 עד 70 מיליון לירות. גדי הניח לעצמו להסתכן, כמו בן טובים יהודע שיש מאחוריו אב המוציא אותו בסוף מהבוץ. אביו, אמנון כרמלי, איש חביב ונעים, צבר את נכסיו בזכות עבודה קשה במשך כל חייו. עכשיו הוא משלם את מחיר תעלוליו של גדי. יש אור מרים, שגם כספו לא יספיק לכיסוי חובותיו של הבן הסורר.

גדי, שנחשב עד לפני כמה שבועות לנערה-שעשועים הפופולארי של פתח-תיקוה, וזה, ירד למחלת. הבושה והפחד גברו עליו. פתח-תיקוה אינה תל-אביב. בעיר-השדה כל אחד יודע מה מתבשל בסירי של השני.

גדי לא ענה על הדרישות, שבהן צריך מנהל קבוצת כדורגל לעמוד. במיקצוע זה אין די ביוחסין ובפרוטקציה.

מעלה ראשונה, שבלעדיה לא יוכל מנהל קבוצה להחזיק מעמד: ביטוס כלכלי. הדיבר דרוש, כדי שתהיה לו אפשרות בעיתות משבר ומצוקה פיננסית לתמוך לפעמים בקבוצה. אפילו מכיסו הפרטי.

מנהל קבוצה זהו תפקיד שהרבה אנשים היו רוצים בו, בעיקר אלה שאינם סובי

ריענון של כוחות חדשים. אפשר להבין אותם סוסים מדוע אינם מרפים ממיכרה-הזב שבידם.

"שיטות עבודתו של יושב-ראש האגודה, נחמן מנדל קבלן במיקצועו. בן ה־43, מר-תיעות אנשים צעירים ורציניים הירחם לעניין. העסקן הפוליטיקאי הממולח הצליח להרחיק הרבה אנשים שנרתמו לעזור ורנסוגו, כשהבינו שאין להם סיכוי להזיז משהו, ושיש להם עסק עם אנשים הרואים באגודה מנופול פרטי.

"הם לא נתנו צ'אנס לאף אחד להפריע להם לעשות כסוב בעיניהם, וצירפו אליהם רק את עושי דברם. מי שלא עמד במשימה, מי שראה דברים שלא היה צריך לראות, שאל מעבר למה שצריך ואיים שיביא את זיגל לחקור את כל איי-הסדרים — מצא את עצמו במהרה מחוץ למכבי פתח-תיקוה."

גדי כרמלי, בורטובים מפונק, נולד כשרפית זהב בפיו. הכפית כמעט שחוקה אורתו בימים אלה. כבן אחת המישפחות המרקוריות ל"מאפיה של מכבי", רכש גדי בודכות יחסין מישפחתי ופרוטקציה את התפקיד הנחשב ליוקרתי ביותר בפתח-תיקוה. "פתאום צץ ילד, הנכנס לתפקיד בלי ליבדוק אם הוא מתאים. אפילו אם יהיה להם ילד לא נורמלי, הוא יכול להיות יושב-

"הליגה רק החלה!"

הה ארליך, נקלע למאבקים עם גדי כרמלי, ולכסוף הובס.

המידע שנאסף על-ידי העולם הזה הוצג לפני היושב-ראש, נחמן מנדל, הוא הסכים להגיב:

אמר נחמן מנדל:

השאלה אם אנחנו מאפיה היא טפשית מטופשת. אצלנו נבחרים בצורה דמוקרטית, כל 3 שנים, לתפקידים השונים. אני אומר גם כבר חשע שנים רצופות בתפקיד הריושב-ראש, אבל זה רק מפני שאף אחד לא מסכים להתחלף איתי ולמשוך במקור מי את העגלה הכבדה, שנקראת מכבי. כל אחד מוכן לעבוד בתפקיד מסוים וצר, כולם עובדים בהתנדבות, וכל ההוצאות על חשבוננו.

זה לא נכון שלא נותנים לצעירים לעזור לנו. אנחנו מחפשים בנרות אנשים שיביאו ויעזרו. בשש השנים האחרונות התחלפו לפחות עשרה אנשים בתפקידים השונים באגודה. מדי שנתיים מתחלפים בעלי התפקידים בכדורגל, ואם זה לא רוציה זה לא מספק את הציבור, אז אני לא יכול על זה להתווכח. אנחנו אגודה מצליחה, שלישית בגודלה בין אגודות מכבי בישראל, והגדולה ביותר בפתח-תיקוה. את גדי לא פיטרנו. הוא הפסיק לתפקד ולעבוד, ולא בגלל בעיות אישיות שיש לו. הוא לא נתן שום גרוש למכבי. כל הסיפור מצוץ מן האצבע, ואם הוא נתן, או עשה זאת בלי רשות ועל דעת עצמו בלבד, ואם נתן כסף לשחקנים — שייקח אותו בחזרה.

שמעתי, שהסכום שאיתו הוא הסתכן, הוא שווה לתקציב שלנו במשך שלוש שנים. כל סיפורי הם סיפורי פוגי.

גם לשרעבי איש במכבי לא חייב כסף, הוא אחוז על מכתב, שיש לי במגירה, שהאגודה לא חייבת לו כסף — לא פרטי ולא כאגודה. זה נכון, שהברי הנהלה מפעם לפעם נותנים הלוואות לזמן קצר, אך לא מדובר בסכומים רציניים. חמשת אלפים שקלים, או מכסימום — 20 אלף שקל. לגבי גדי: אנחנו חברים טובים של אבא שלו, ולכן החלטנו להקים ועד ציבורי שמנסה לגייס סכומי כסף, אין ביכולתה של האגודה לעזור בסכומים כאלה.

כשגדי נכנס לתפקיד בדקנו את עברו, כי היו עליו כל מיני שמועות, אך לא התרגלו אצלו כל בעיות, הוא גם הביא תוכיחות שהוא מרוויח הרבה מאוד כסף, והתברר מאוחר יותר שזה לא היה מדוייק.

זה לא נכון שמנהל קבוצת כדורגל חייב להיות בעל ממון. כיום מנהל הקבוצה הוא שמואל יוש, והוא עובד כשכיר בשדה התעופה. זוהי עובדה שהקבוצה מתדרדרת אבל הליגה רק התחילה ותקוותי שנשתפר. דינה ונון

בוד זמני, כך הוא עשה, למשל, עם ישראל שרעבי.

כשהקבוצה עולה על-דרך-הישר ומצליחה, מסלק האיש החזק של מכבי פתח-תיקוה את המצליח, וגורף לעצמו את הרכוד. על האימפריה שבנה במשך שנים, לא יתן לאיש אחר לחלוש.

ישראל שרעבי, המנהל הקודם של הקבוצה, לא הבין את כללי המישחק, ולכן עד היום הוא אינו יודע להסביר לעצמו מדוע, אחרי שהעלה את הקבוצה על דרך-המלך, מצא עצמו מחוץ למכבי — למרות שהקדיש לה מזמנו, מירצו וכספו.

שרעבי חושד, שמוצאו התימני הוא ש-הכריע נגדו. הוא היה הראשון והיחיד ש-הצליח להסתגל לממלכת מכבי האשכנזית.

מנדל, הכל-יכול, נזקק למיסעדתו של שרעבי, יוצא השכונה הפתח-תיקוואית נחתייהודה, התחנן לפניו כמה פעמים, שיבוא להציל את הקבוצה מירידה. ישראל לא עמד בפיתוי.

היום, שנה אחרי שסולק, מספר שרעבי:

הייתי היחיד שניבא את סופו של גדי. ראיתי איך הוא עובד והזרתתי את מנדל, שהוא חבר של אמנון כרמלי, שיציל את בנו וירחיקו מהתפקיד — שהוא גם גדול עליו, וגם מפרך ולא מתאים לגילו.

כדי להיות מנהל קבוצה במכבי, ידעתי שצריך להיות גם סוס-עבודה וגם בעל עסק מבוסס, שלא יושפע מעיסוקו. היום כולם יודעים, שכל מה שאמרתי להם היה נכון.

הרבה מאוד כסף מגיע לי מהאגודה. כסף שהוצאתי מכיסי הפרטי כדי למנוע משב-רים מהקבוצה. מכיסי נתתי ליוס'לה מריימוביץ אלפיים דולר, כשסיים את תקופת אימונו ואת הקבוצה. האגודה משכה את החוב ולא שילמה לו. רצייתי למנוע אי-נעימויות מהמאמן, שסייע לקדם את הקבוצה בטבלת הגיה הלאומית.

גם נתתי 500 דולר מכיסי כמיקדמה לימאמן הנוכחי, זאב וזלצר, וזה כדי שהמאמן לא יסכם עם קבוצות אחרות. ועוד הרבה מיקרים שלא נעים לפרטם כאן, דרך העיתון.

זה נכון שהיושב-ראש לא מפטר אנשים, אבל הוא יוצר אווירה כזו, שבה הוא מאלץ את העסקן לקום וללכת.

חזרה לי כיום מה שקורה באגודה, ובפרט בקבוצה. זהו קבוצה עם פוטנציאל אדיר וקהל-אוהדים עצום, שצריך רק לעוררו. עכשיו הוא רדום ואדיש, בגלל מצב הקבוצה. מה שנעשה כיום באגודה — רואים את התוצאות בשטח.

עד כאן, דברי שרעבי. ישראל שרעבי, שירש את מקומו מאריה זייף, היום עוזרו של שרה-חלקאות, שימ-

מנהלה בדירגה השעבר כרמלי ושרעבי
בן-אדם נאיבי שנפל למלכודת

לים מחיסרון-כיס. מעמד של מנהל קבור צת כדורגל מביא לבעליו העשיר הרבה יוקרה, קשרים, השפעה, עמדת-כוח. הוא יכול להפגין רבדים את הצלחתו הכלכלית וזכות ברוך כבוד, בעיקר כאשר הקבוצה מצליחה.

ממלכה

אשכנזית

האיש החזק של מכבי פתח-תיקוה, נחמן מנדל גדל המידות יודע לשחק היטב במישחק הכבוד הזמני, הנופל בחלקו של כל מנהל קבוצה-תורן. מנדל הערר מומי כל מפס שהוא ואנשיו לא מסוגלים לי הביא את שחקניהם לרמה משיב-עצ-רצון ולכן הוא מזעיק מדי פעם אנשים מהחוץ. כשנחמן רואה, שהספינה עומדת לטבוע ומצב הקבוצה הוא קריטי, הוא מעניק כי

ראש האגודה, אמר על התופעה אוהד מ-מורמר של הקבוצה.

הילד הגיע לאגודה כשבאמתחתו צרור צרות קטן. אך מאז שנכנס לגיב המכובד כמנהל קבוצה בליגה הלאומית, התחיל מרשה לעצמו יותר ויותר תעלולים. הרכבוד, היוקרה וההשפעה שליו לתפקיד, שהפי את הצעיר למישהקי מול ההימורים בקנה-מידה גדול יותר.

החובות תפחו, הנושים המקומיים הגדיי לו את האשראי, אך לא לתמיד. יום אחד נמאס להם, הם דרשו את הכסף, והתחילו גם לאיים על חיי המנהל, או איבד הבחור את שווי-מישקלו הנפשי. הוא הפסיק לתפקד, וחיפש הצלה.

בשיחה עם העולם הזה סיפר גדי כרמלי: "כל הטרדה שלי קשורה בקבוצה. נכני סתי לחובות בגללה, עכשיו אני נאבק על חיי, ואני עלול להפסיד גם את אשתי והילד. אני בן-אדם נאיבי, שנפל למלכודת."